

Értékei: —
Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal.

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetésekre

kiadóhivatal veszi től

Férgek.

Pécs, 1896. május hó 15

(*) Sok az ellenségünk, az tagadhatatlan és éppen az ezredéves ünnepélynek kellett bekövetkezni, hogy számbavehessük ellenségeinket. Ellenségünk nekünk minden népfaj, melyet e haza földjén állami költséggel neveltünk ellenségünké, adván nekik iskolákat, egyházaikat állami támogatásban részesítvén, és saját fiainktól, a nemzetet fentartó magyar faj gyermekeitől megvonván minden állami segítséget a helyett, hogy a magyar elemet, a magyar szót szaporítottuk volna e hazában, kívándorlásra kényszerítjük a munkabíró magyart, a ki egész háza népével fölkerelkedik és Románia, Szlavonia, sőt Amerika lakosságát szaporítva, mindörökre elveszett a magyar hazának.

Mintha csak felülről adták volna ki a jelszót, hogy „vándoroljatok ki!” — évről-évre nagyobb arányokat ölt a nagy népvándorlás, pusztul a magyar. szegényedik az ország és az idegen elem lépésről-lépésre több tért foglal el. Ha csak az idegen ellenséggel kellene szembenéznünk. Magyarországot mi veszedelemtől sem kellene féltetni, sokkal nagyobb veszedelem további fennállásunkra, létezésünkre az a sok belső ellenség, melyek férgek módjára ellepték nemzeti létünk fáját és főképpen gyökereit rágva, emésztve folytonosan, hogy tengethessék, meghoszábbíthassák nyomorult életüket ideig-óráig,

feledvén nagy botorul, hogy ha a nekik éltet adó fa kidül, az ő existenciájuk is véget ért.

Ha tanulmányozzuk ezeknek a száznál is többféle férgeknek a létrejöttét, faji kiválását. könnyen rájöhethünk, hogy ezek valamennyien az általános korrupció fertőjéből kerültek ki, ennek az emlőjén növekedtek nagygyá, és ma már oda jutotunk, hogy annak a hazafinak, a ki becsületes fegyverekkel akar küzdeni, összes tudását, a szó hatalmát akarja harcba vinni, csakhamar meggyülik a baja azokkal a korrupció férgeiből hatalmassá lett lényekkel, a kik ma Magyarországon a strucc-politikát csinálják, melynek mottója az: Csak mi élhessünk, a többihez nekünk semmi közünk.

Végigcsinálják az alkotmányosít, mely a parlamentben kulminál. Azzal a többséggel, mely jól fizetett pretoriánusként uráért élni-halni kész, megszavaztatnak mindent és alkalomadtán még ezek a nagy semmik verik a mellüket, hogy alkotmányosan, következőleg törvényesen cselekedtek. Hisz csak a napokban láttuk, hogy nálunk alkotmányosan megy a nép lemeszarlása, nem sokára látni fogjuk, hogy alkotmányosan megy Magyarországnak ujabbi tíz évre leendő bérbeadása, csak hogy az árendát mi magunk fizetjük, a províziót pedig megkapja az a közkereseti társaság, melyet most többségnek hívunk.

A jelenlegi kormány azonban meg akarja örökíteni nevét a találmányok terén

és most abban mesterkedik, hogy ezt a szavazógépet már modernizálni kellene, vagyis az ellenzékeket is némiképpen bevenni — persze csak korlátolt számban — a közkereseti társaságba, a kiket azután kitartott lapjaikban elneveznének loyális ellenzéknek. Ezeknek szabad volna megrendelt interpellációkat elrebegniök, egy kis kuruckodással Bécsset sakkban tartaniök, hogy a kormány tagjai annál tovább maradhassanak meg a hatalmon.

Nem régiben elővették egyik minisztertanácsban Magyarország térképét és a 415 képviselői kerületre nézve megcsinálták a fölosztási tervezetet, a költségvetést, mely mellett az eddigi többség biztosítható lesz, és a loyális ellenzék mellett valóságos gyöngyélet lesz kormányozni, különösen ha sikerül a turbulens elemeket végkép kiszorítani a parlamentből.

Ebből a szépen kiesztelt tervezetből aztán sikerült megtudnunk, hogy Baranyának két ellenzéki kerület van szánva, a szentlőrinci és a szalántai, a hol loyális ellenzéki férfiakat meg lehet választani a kormány elnézése mellett; a többiekben azonban feltétlenül kormánypárti embert kell választani kerüljön az bármibe, ha nem elég az előirányzott összeg, ott van a tekintélyes tartalék-alap és az a sok-sok kitüntetés, a miből hiú emberek, már a mennyiben sikerrel fölhasználhatók, kaphatnak bőven.

Egyelőre 18 pécsi és baranyai egyén lesz kitüntetve ordókkal és címekkel és

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Az új kalap.

— Jules Moineau.

Valahányszor Soupique asszony az új kalapot meglátta férje szobájában, mindig ismételtette: még sokáig új maradhatott volna.

— De micsoda neveltséges gondolat volt tőled, hogy még egy új kalapot vettél, a mely most már tizennégy nap óta a kék skatulyában fekszik.

— Azért nem teszem fel, felelt Soupique, mert te folytonosan szememre veted, hogy az öreg kalapom még egészen jó.

— Igen, és mert van vagy huszonhét kalapod, a melyek porosan ott hevernek egy rakásban asztalod alatt. Mit akarsz velük csinálni? Add el őket!

— Eladjam őket egy semmiségért, egy fél gyufaszálért, a melyet te nem hányasz el, mert használható még és mert te nem akarsz semmit sem elveszteni.

— Nem, nem látom szívesen, ha valamit elveszitek, de nyugodtan nézem, hogyan halmozod fel az ócska kalapokat, a melyekre

nincsen szüksége senkinek és olyan sok a szerencsétlen, aki meztláb megy.

— De hiszen csak nem húzhatják fel a lábaikra a kalapokat.

Te nagyon is jól tudod mit akarok mondani: Hívd el a rongykereskedőt és add el neki.

— Nem is gondolok rá.

— Nem tudom, mire gondolsz. Különbén tégy, a hogy akarsz. Végy kalapokat, viseld vagy ne viseld; semmi közöm hozzá.

— Ha semmi közöd hozzá, akkor ne avatkozz bele az én kalapjaimba.

— Meg akarsz haragítani, felelt Soupique asszony és elment szobájába és hevesen becsapta az ajtót.

— Ilyen az életem! sóhajtozott Soupique. Csinálok valamit vagy ennek ellenkezőjét teszem, biztos vagyok benne, hogy feleségem elégedetlen.

Itt van például ez a kalap: „Érdemes volt ezt megvenni — mondotta hozzám, — hogy ne viseljed.” De mihelyt veszem, hogy elmenjek vele valahová, mindjárt hozzám fog jönni és mondani:

— Felteszed az új kalapodat, mikor még a régi is jó?

És így is történt.

— Elmegyek, mondotta feleségéhez néhány nappal ezután.

— Jó. — Azután végignézett rajta és kérdezte: Hová megy?

— Meglátogatom a szegény Maritont, a ki beteg.

— És azért, hogy Maritont meglátogassad, felteszed az új kalapot?

— Gondoltam, hogy azt fogod mondani, felelt Soupique gunyosan mosolyogva. Ha az ócska kalapot felteszem, akkor azt mondod:

„Kifizeti ez magát új kalapot venni, a melyet nem viselsz?” Ha felteszem, akkor azt mondod: „Hogyan, az új kalapot teszed föl?”

Nos tehát felteszem az új kalapot.

— Akkor dobd a másikat a kamrába az ócskaságok közé.

Ő dühösen felkapta az ócska kalapot, kinyitotta az ajtót és bedobta a szomszédos szobába.

— Ott van, mondotta. Nem fogsz többé bosszantani az ócska kalappal.

— Ez a huszonnyolcadik, felelt az asszony hangosan nevetve.

* * *

Soupique asszony gyorsan távozott. Ő nyugodtan, szivarját szíva és számtalanszor a kirakatok előtt megállva, hogy a könyveket nézze, utnak indult Mariton lakása felé. Ekkor éppen egy boltos segéd jött ki, hogy a könyveket vászonnal befedje.

bizonyosak vagyunk benne, hogy ezek nem csak most és a múltban, de jövőben is hűséges kormánytámogatók, a kiknek az a játékszer egyelőre csak ösztöndíj; mert a kik más kézzelfogható dolgot is akarnának, a választások alkalmával ebben is lehet részük. Hisz kortések mindenüvé kellene, a kik mozgó ügynökként bejárják a községeket, hogy ropogós banknóták ellenében lelkeket vásároljanak. Mintha nem állana itt a mondás, hogy nyomtató lónak nem kötik be a száját! Azokból az olvasatlan bankókból valami megmaradhat a kezelőknél, hisz az ilyen pénzről nem szokás beszámolni, a fő dolog, hogy a cél el legyen érve.

Ha azonban a pénz nem bizonyulna elegendőnek, jönnek a nagyobb kedvezmények: adóvégrehajtások fölfüggesztése, esetleg az adó teljes törlése, postahivatal, országos vásár a községeknek, és egy rakás ígéret, melyeket csak az a bizonyos nagy harang fog teljesíteni. Ha ez sem elég, jön a cigány jó zenével, a korcsmák borözöne, örömmámor és ha te szegény magyar még mind ennyi jónak sem adnád be a derekadat, hát jön a rossz. Arra való lesz a csendőrség és a katonaság, melyeket újabb gyakorlat szerint már politikai akciókra is fölhasználnak.

Hisz minden községben van egy-két izgága, részeges ember, a kik jó bérért szívesen provokálnak egy kis veszekedést az ellenzéki választók közt, a mi okot ad majd a csendőrség beavatkozására, ez aztán majd azokat fogdossa össze, a kik talán szavazataikat még le sem adták és ha ilymódon talán nem sikerülne a többséget a kormány jelöltjére nézve kierőszoakolni, az az improvizált verekedés pedig minden esetre okot fog szolgáltatni a választás megsemmisítésére.

Bizony sokkal helyesebb volna, ha államosítanák a képviselőket is és behoznák a kinevezési rendszert, vagy talán még ez is felesleges, térjünk át egyszerűen az abszolutizmusra, mely legalább őszinte

és becsületes; hisz a Bach-rendszernek csak az volt a hibája, hogy német volt; ha annak idejében a rendszert magyar kiadásban életbeléptetik, úgy ma is fennáll és van jó közigazgatásunk, gyors igazságszolgáltatásunk, becsületes adózási és kezelési rendszerünk, nem élösködik az ország testén annyi léhűtő, dologtalan, ostoba népség, annyi bujkáló féreg, mint ma.

Ezt az egyetemes főregirtó port a ki feltalálja, a ki azt képes is lesz alkalmazásba venni, bevilágítván a legjobban elrejtett és iníciált helyekre, ez lesz Magyarország megváltója, a ki azonban ha sokáig késik, könnyen megeshetik, hogy már nem találja e helyen Magyarországot, hanem csupán Ausztria fenhatósága alatt egy részvénytársaságot, mely pontosan fizeti a bérösszeget.

* **A delegációk összehívása.** A hivatalos lap tegnapi száma a lap élén közli a delegációk összehívására vonatkozó királyi kéziratokat. A delegációkat a király e hó 30-ára hívja össze Budapestre. Külön királyi kézirat intéztetett e tárgyban Goluchowski külügyminiszterhez, báró Bánffy magyar miniszterelnökhöz és Badeni osztrák miniszterelnökhöz.

* **A távozó horvát bán.** Khuen-Héderváry gróf horvát bán, e hó 18-án ismét visszavárják Zágrábba Brixenből, a hol hideggyógyintézetben orvosoltatta magát. A bán a gyógykezelés hatásával — mint hirdik — meg van elégedve. Dacára ennek, a horvát kormányparti körökben a leghatározottabban állítják, hogy a bán nem sokáig marad többé a helyén. Egyik verzió szerint Hédervárra szándékozik visszavonulni, hogy a legközelebbi választásoknál magyar képviselővé választassa meg magát és hogy a magyar parlamentből érvényesíthesse aspirációját, egy másik verzió szerint azonban, a bán — egészségi tekintetből — végkép visszavonul a politikai térről.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Hirek.

Pécs, 1896. május 15

A vármegyék.

A vármegyék is ünnepeltek
Uj ezerévünk küszöbén . . .
Lantom, minő varáza lepott meg,
Hangod miért nem hallom én?
Ünnepi dalt miért nem zengesz
A vármegyéknek ünnepén:
Bástyái voltak nemzetemnek
S történetük hősköltemény!

De hajh! csak voltak. Már manapság
A hatalmuk csak époszi;
Régi időből tartogatják
A fényüket, mely héroszi
Volt egykoron s ma telve árnynyai
És egyre gyengül, egyre fogy . . .
Ünnepi dal ezért nem szárnyal
Lantomról róluk . . . hallgatok.

Elhallgatottam egy ezredévek
Legendás, fényes tetteit,
Mikor a vármegyék beazélnek;
Mikor nincs hely a tetteit
Az ő számukra soha többé
Uj ezredévek küszöbén:
Hogy szerepet már alig tölt bé,
Bár a multja hősköltemény.

Óh, ha még egyszer visszatérne
A vármegyéknek fénykora;
Ha im az újabb ezredévekbe
Sugárzó hajnal bibora
Még egyszer tetteit költené fel
A régi, ősi vármegyét:
Ön állósága védelmében
Fegyvert ragadna mielőbb.

Igric.

Napirend 1896. május 16-án.

Naptár. szombat, május 14-5 — Róm kath.: Nep. János. — Prot.: Peregriu. — Görög-kel. (május 4.) Pelágia. — Zsidó: S. Bam. 6. P. — Nap két 4 óra 16 perckor. — nyugszik 7 óra 12 perckor. — Hold este 6 óra 28 perckor; — nyugszik 11 óra 11 perckor éjjel.

Időjárás: hőmérséklet 16 Cels. fok meleg, légnymás 761. Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet, jelentékeny csapadék nélkül, enyhe idő várható

Zenekedvelők egyesületének kangverseye a jótékony nőegylet helyiségében (Deák-utca) este 8 órakor.

— Pardon, esik uram.
— Esik? kiáltott fel a sétáló Soupiquet ur. Csakugyan, már kezd esni . . . és nincs esernyőm . . . és feltettem az új kalapot!

E pillanatban elkezdett esni az eső. Csakugy zuhogott.

— Ilyen időben nem mehetek Maritonhoz. Gyorsan befutott a szomszédos kapu alá és kocsit után nézett. Megszólította az elmenő kocsisokat, de azoknak voltak vendégeik és így nem is hederítettek reá.

Ő azt hitte, hogy nem értették meg és egészen a járda széléig ment és onnan kiabált, de ugyanazon eredménnyel.

Gyorsan vissza akart menni a védő fedél alá, de beletűközött az egyik járónak az esernyőjébe és új kalapja beleesett a sárba. Dühösen felvette.

E pillanatban valaki leszállott az omnibuszról, mely Mariton lakása felé ment. A beteg barátja felugrott az omnibusznak hátsó részére. De az egyik utas, aki már régen várakozott az omnibusz belsejében az első helyre, leszállott az omnibusz tetejéről és lábával éppen Soupiquet kalapjára lépett, a melyet egészen az orráig nyomott le.

— Hová utazik? kérdezte tőle a kalauz, miközben át akarta tőle venni a menetdíjat.

— De várjon legalább; míg a helyemen leszek.

— E hely el van foglalva.

Soupiquet dühösen mormogott.

— El van . . .

— Igen, éppen most foglalták el. De hiszen ön a hágsón is fizethet.

— Ah, ön azt hiszi, hogy hat soust fogok fizetni, hogy itt maradhassak.

— Jó, szálljon le.

A szerencsétlen Soupiquet nem várta be, hogy a kalauz ismétlje szavait, hanem szitkozódva, mint egy kefekötő — egy kapu alá sietett, a hol kinevették azokat, kik szintén oda futottak és úgy látszik, nagyon jól mulattak rajta, a mint kalapját helyre igazítja. Az egyik, a ki szívélyesebb volt, mint a gunyolódók, hozzá fordult:

— A közelben van egy kalapos, a harmadik üzlet innen. Az majd helyreigazítja ismét, kissé megmossa, kivasalja és ismét rendben van.

— A harmadik üzlet jobbról! Köszönöm, uram és elfutott a kalapozhoz.

A munka eltartott körülbelül egy óráig és három forintba került. A kalap ismét olyan volt, mint az új, de még kikéféltette a nélkül, hogy felesége észrevette volna és azután nem is kellett már annyira vigyáznia reá.

Elment a közelben lévő kávéházba, hogy megvárja, a míg az eső eláll. Felakasztotta a kalapot, kért valamit, hogy joga legyen az asztalhoz ülni, olvasni az újságokat, a melye-

ket különben csak a kezében tartott és teljesen el volt foglalva gondolataival.

Elgondolkodott a történetek és a gunyolódások felett, a melyeket feleségétől el kell szenvedni, ha haza megy.

Miután elállt az eső, felkelt és még mindig gondolatokba elmerülve levette a kalapot, a mely az övé mellett függött. Ekkor két pincér fogta meg a gallérjánál:

— Megcsiptük, kiáltották a pincérek a gazdájuknak.

— Végre, mondotta ez, elfogtuk a fő kalaptolvajt.

Soupiquet kikelt ez ellen:

— En kalaptolvaj? Kiáltotta Soupiquet. Én, a ki . . .

Igazolja magát a rendőrség előtt, mondották neki és a nélküli, hogy hallgattak volna reá, a járókelők szeme láttára, a kik a tolvaj elfogása felett örömkönnel adtak kifejezést, az utcákon át az utcagyerekektől kísérve a rendőrségre vitték.

— Rendőrbiztos ur, mondotta a kávéház tulajdonosa, körülbelül 14 nap óta egy tolvaj jár helyiségembe és távozásakor mindig hiányzik egy kalap. Itt a tolvaj, éppen a tetten kaptuk rajta.

— De én egyszerűen csak tévedtem, kiáltotta Soupiquet. Ezt bizonyítja az is, hogy csak egy kalapom van, pedig ha loptam volna, két kalapnak kellene nálam lennie.

— **(Uj biró a kir táblán.)** Sikabonyi Angyal Pál a pécsi kir. ítélőtábla tegnapi plenáris ülésében tette le a hivatalos esküt s ma már új állását el is foglalta. Az új biró egyelőre a III. (büntető) tanácsban referál.

— **(Ki a papnak nem köszön...)** lebukik a küszöbön: tartja tréfásan a nép. Jó Nagy György szegvárdi legény azonban korán sem gondolta, hogy ha valaki a marsfiaknak nem szalutál, akkor még nagyobb baja lesz és véresre verve bánja, hogy nem köszönt nekik. Mert ha tudta volna, bizonyára köszön annak a két részeg hadfinak. Kikkel egyik éjjel találkozott az utcán s a kike miatti felháborodásukban pangánéjaikkal összeszurkálták szegény Nagy Györgyöt, a ki sebesülve fekszik a kórházban most s azon töpreng — fájdalmas kinok között — hogy mért nem is szalutált a büszke hadfiaknak?

— **(A pécsi rabsegélyző-egylet)** tegnap d. e. tartotta közgyűlését a törvényszéki épület polgári tanácstermében Bányai Simon kir. tanácsos elnöke alatt, melynek egyetlen tárgya a múlt évi számadások felülvizsgálása volt. Ezek szerint az egylet múlt évi összes bevétele 1823 frt 27 krt, kiadása 96 frt 30 krt tett, míg az egylet vagyona 2398 frt 27 krra rug. Gadácsy pénztárnoknak a szokásos felmentvényt megadták, indítvány nem tétetvén, egy negyed óra alatt az ülésnek vége volt.

— **(A Duna áradása.)** Mohácsnál a Duna, a jelenlegi áradás ideje alatt, tegnap (csütörtökön) délelőtt 9 órakor érte el legmagasabb állását a 609 centimétert a szempont fölött. 9 órakor az áradás megszűnt és már remélhetőleg csakhamar befog állni a lassu apadás. A vizállás még elbirt volna 76 centimétert, hogy elérje az eddigi legmagasabb, normális pontját, ami eddig csak volt. A betónfal melletti vontató uton 30—40 centiméternyi vizet gázolnak az emberek. A gőzpropellerrel való közlekedést nagyon megnehezíti ez a nagy víz, mivel csupán egy komppal történik a berakodás, a szigeti oldalon a Dunából az ártéren keresztül csak egy edénynek lévén elég a hely. A sokác dereglyékkel pedig épen nem járhatnak. Szerdán este is legalább 150—200 kocsi maradt vissza a szigeten, amelyeknek át kellett volna jönniük. A várost azonban a volt biró Csöngő álokoskodásának hatásigilag eltűrt

— Igen, közönségesen azt kérdezik, hol vannak a chambres separeés-k. Elteszik kalapjukat valahová és azután később jönnek érte.

— De én gazdag, vagyonos ember vagyok, mondotta a szerencsétlen vádlott. Ismerik mindenütt becsületességemet. Lakásomban is kutathatnak.

Megmondotta nevét és lakásának címét, a hová a biztos az egyik rendőrt elküldötte.

* * *

Körülbelül egy félóra múlva visszajött a rendőr megrakodva egy egész halmaz kalappal.

— Ezeket megtaláltam a lakásán. A felesége nem volt odahaza és a cseléd segített ezeket kikeresni.

— Nos, mondotta a biztos a vádlotthoz, akarja még tovább is tagadni, hogy az ön foglalkozása — üzlete a kalaplopás?

— Ezt a leghatározottabban tagadom! kiáltott. E kalapokat vettem és nem viselem többé, az az egész dolognak egyszerű magyarázata.

— Ön nem viseli már és felhalmozza?

— A feleségem mindig azt mondja, hogy adjam el; de én nem gondolok erre; feledékeny vagyok. Így ma is elfelejtettem az esernyőmet, nincs fejem.

és 2 év előtti patentirozott körgáti deszkaládája miatt kedden csaknem árvíz lepte meg. A láda oldala mellett szintugy dült már be felé a Duna vize, az éber gátör jelentése után Sepác mostani derék városbírájának sikerült az emberekkel a nagyobb veszélyt megelőzni, ha a betömés nem sikerült volna, a város déli részében ma már ladikázni lehetne mint 1876-ban és azután üthettek volna a „láda“ rendszernek a városi képviselőtestület által való patentirozását — evezővel. A királyi hivatalok egyébként gondoskodnak a gátak védelméről, a mohácsi-kölkedi vonalra Lipkovits Aladár kir. foly. mérnök szerdán reggel, a szekesd-szeremlei (szigeten) védőtöltésre Bajkay Antal kir. foly. mérnök szerdán éjjel 11 órakor érkeztek meg, a vonalra felügyelni és az esetleges védekezést vezetni, mire nézve a közigazgatásunk a hatóság körébe tartozó intézkedéseket szintén már megtette. Hogy a védőtöltéseken milyen és mennyi kárt okozott ez a szelekkel kapcsolatos nagy víz, azt majd csak a lepadáskor láthatjuk meg.

— **(Egy volt színésznő halála.)** Dancs Nina férj. Hercegh Bertalanné tegnapelőtt élete 41-ik évében Budapesten rövid szenvedés után meghalt. Dancs Nina nevére sokan emlékeznek Pécsen is, mert mint színésznő nálunk is megfordult s úgy kitűnő hangjával, mint szépségével kedvence lett a közönségnek. Aranyszőke csillogó haja mosolygó gömbölyű arca, elegans termete mintegy predestinálta a színpadra, amelynek sikereit azonban husz évvel ezelőtt mégis felcserélte a családi élete örömeiért. Azóta egyedül férjének és családjának élt az egykor ünnepezt színésznő, a kinek halálát most férje és három gyermeke siratja.

— **(Postások öröme.)** Örvendeteshirrel szolgálhatnak ma a m. kir. posta- és táviró hivatalok személyzetének. A millennium nekik is meghozza azt, amit olyan soká vártak: az előléptetést. Arról értesülünk ugyanis, hogy a kereskedelmi minisztériumból már a legközelebbi napokban leérkezik és nyomban publikálják is azt a tömeges előléptetést, amelyekkel a millennium alkalmából érdemük szerint megjutalmazták a derék postás hadat. Előléptetésben részesítik az alkalmazottakat minden rangosztályban és kiterjed a tisztekre úgy, mint a levélhordókra és postaszolgákra egyaránt.

— **(Meglopott utkaparó.)** A ndics Jánost, a pécsi szigeti utvonalon alkalmazott utkaparót tegnapelőtt valami is

— Nincs feje és mégis 28 kalapja van!

E vad ez ember ellen, ki rendezett anyagi viszonyok között él és a kit mindenki becsültes embernek ismert, nem volt hihető és midőn Soupiquet kerületének biztosára hivatkozott, ennek igazolása folytán szabadon bocsájtották. Miután szabadon volt, rögtön hazasietett. A felesége nem volt otthon és nem tudta meg a történeteket.

De az új kalap, a melynek helyreigazítása nem volt kifogástalan és így észrevette Soupiquet asszony, közmondással, fontos dátummá lett.

Ha Soupiquet asszony költséges bevásárlásokat tett, úgy férjének szemrehányásaira csak azt felelte: Törődöm én vele, ha te új kalapokat veszesz?

Ha pedig megkérdezte feleségét, hol volt ilyen sokáig, azt felelte: Kérdeztelek én téged, mit csináltál azon a napon, a melyen feltetted az új kalapodat?

Egy napon körülbelül harminc év múlva, miután már nagyon elöregedtek, a házastársak a szobában ültek és kinéztek az ablakon, hogyan esik az eső.

Milyen idő! mondotta ő.

— Én sohasem láttam ilyen időt, de mégis azon a napon, a mikor feltetted az új kalapodat.

meretlen jómadár meglopta. Az utkaparó munkaközben letette az ut szélére tarisznyáját, a melyben élelmiszere volt és levettette kabátját, melynek zsebében ott volt a munkakönyve is. S aztán dolgozott tovább, mindig tovább-tovább haladva az uton. Mikor aztán munkája végeztével, délre járván az idő, visszatért oda, hol tarisznyáját hagyta, hült helye volt tarisznyájának, ruhanak egyformán s velök eltűnt az elemőssia és a munkakönyv is. Bizonyára valami országúti csavargó tüntette el a szegény ember jogos tulajdonát, különösen kapva-kapván a munkakönyvön, a melylyel más vidéken igazolhatja magát. A meglopott utkaparó bejelentette a lopást a pécsi szolgabíróságnál s a tolvajt most nyomozzák.

— **(Fiuért az anyának.)** Megirtuk, hogy Dvorsák János egyházi tanácsos és a szt. missiók budapesti főgondnokának édes anyja Pécsen Alajos utcában elhunyt a napokban. A tegnapi tartott bejelentésre eljöttek: Troll Ferenc püspöki helynök, Zsinkó István, Pozsgay József és Wurster József kanonokok, Vajdics Gyula szemináriumi lelkiigazgató, Incédy Dénes főgimn. igazgató és még számosan az elhunytak és fiának ismerősei közül, valamint a széleakörü rokonság. Beszentelés után este a halottat kocsihoz vitték, hol a családi sírboltba helyezik. A megboldogultat, ki Kocsolán egykor jótékonyaságáról volt híres, nagy pompával ma helyezik örök nyugalomra, mely alkalommal fia a nép közt imakönyveket, olvasókat és szt. képeket oszt ki. Ugyancsak Dvorsák édes anyja halála alkalmából 25000 drb. különféle sajtó kiadványu műveit fogja szétküldeni az egész ország esperes kerületeinek, olvasó könyvtárak alapítása céljából.

— **(Rabló parasztok.)** Bukker Antal tolnai lakos házat Bitter György és Tóka Horváth György a napokban éjnek éjszakáján megtámadták s a háziganának otthon egyedül levő feleségét és két gyermekét megkötözve, a házat kirabolták s onnan minden elvihetőt elvittek. A rabló parasztok álarcban voltak, mindazonáltal a csendőrség pár napi nyomozás után kiderítette bűnösségüket s el is fogta őket. Az elfogott rablóknak veszedelmes embereket kerített kézre a csendőrség, a kik már több lopást követtek el Tolna környékén.

— **(Hangverseny Szigetvárott.)** Szlaffkófszky Izabella k. a tanítványaival csütörtökön délután — mint levelezőnk írja — díszes közönség jelenlétében hangversenyt rendezett válogatott és igen sikerült programmal, mely a jelenlévők figyelmét folytonosan növekedő érdeklődésben tartá. A minden tekintetben és ízében tetézett aratott műsor pontjai a következők: I. „L. Alliance“ Beyertől hat kézre játsszák Kainer Erzsé és Margit, Lewin Cornélia. II. „A viszontlátásra.“ Előadta: Lewin Cornélia. 3. „En tramvay“ Galoppe Popptól. Előadják Szabó Anna és Nagy Jolán. 4. Nép dalok. 5. „Huszarenritt“ Galoppe. Előadták Vargha Mariska és Fischmann Aranka. 6. „Falusi Vigalom“ Székelytől. Előadta Grünhuth Elsa. 7. „A magyar ifjakhoz“ Petőfitől. Szavaltá: Neuhausz Gizella. 8. „Magyar népdal csárdások.“ Előadta: Vargha Mariska. 9. „Szép Ilona“ melodrama. Szavaltá Lewin Cornélia, zongorán kísérte Grünhuth Elsa. 10. „Népdal ábránd“ Merytől. Előadta Kainer Erzsé. 11. Nép dalok. 12. „Vihar Induló“ Liszt Ferencről. Négy kézre előadták: Kainer Erzsé és Grünhuth Elsa. A halás tanítványok szeretett tanárnőjüknek díszes virágcsokrot adták át, ki meleg szavakban köszönte meg e szép figyelmet. A közönség teljes megaláztatással

távozott, mert az ifju szereplők valóban kitétek magukért és díszére válnak oktatójuknak.

— **(Millenniumi ünnepély Baranyavárott.)** A baranyavárat szintén megtartották az ezredéves fennállás ünnepét. Reggel fél 8 órakor volt a Te Deum és utána a nagymise. A mise után volt az iskolai ünnepély, mely egész programmszerűleg folyt le. Csónka Nándor plébános iskola székelnő tartott szép hazafias megnyitó beszédet a növendékeknek, a mely után a gyermekek szavai következtek. Minden szép volt a baranyaváriaktól, csak az nem, hogy rendeztek az iskolás gyermekek részére majálit, ami a szülők és az intelligencia nem tetszését vonta maga után. Ez alkalommal Düst Károly baranyavári Frigyes főhercegi felügyelő főerdész nemes adakozóval sem szabad megelégedni, aki 5 frtot adományozott a legjobban magyarul beszélő iskolás gyermekek részére.

— **(Iparostanoncok ünnepélye.)** Mohácson még nem végződött el, nincs befejezve az iskolásoknak a millenáris ünnepélye. Vasárnap — f. hó 17-én — ismét lesz ott egy az iparosok olvasóköriében, még pedig az iparostanoncoknak. Az iskolabizottság legutóbbi ülésén felvetette a kérdést Német Lipót, a bizottság elnöke, a bizottság el is határozta, kimondta az ígert, de eddig hallgattak vele, mert nem volt biztos, meglesz-e tartható, még pedig különösen azon okból, mivel a tanulók legnagyobb része nem magyar ajku; továbbá azt is tudjuk, hogy ha előbb talán járt is iskolába, nem a legjobb tanuló lép az iparos pályára. Kérdéses volt az is, vajjon az iparostanoncok adnak-e elegendő időt a tanoncoknak, hogy készülhessen a nyilvános fellepéshez. Most már bizossá vált az ünnepély megtarthatása. A tanoncok nyakra-főre tanulták a hazafias magyar költeményeket, a tanítók csiszolták az előadást, betanították a Himnuszt, Honfidalit és Szózatot. Az eddigi program 12 pontból áll. A hazafiságra buzdító beszédet Német Lipót volt orsz. képviselő, mint bizottsági elnök fogja megtartani. A szavaiok legnagyobb része nem magyar ajku lévén, ez alkalommal tanuskodni fog arról, mily hazafias misziót teljesítenek hazánkban az iparostanonciskolák a magyarosítás terén az olyan helyen, a hova a legnagyobb részt nem magyar ajku környékről tódul be tanoncoknak a fiú. Az iskolának volt annyi befolyása az iparos mesterekre is, hogy a komolyan készülő inasnak megadták az elegendő időt a tanuláshoz. Már most a mohácsi közönségtől sok függ, hogy az ünnepélyen való megjelenése által a magyarosításhoz az erkölcsi sikert adja meg.

— **(Rakoncátlan suhanók.)** Az éjjel nagy csetepatét csinált a Makár-utca végén három részeg fiatal legény. Először egy boltajtót döngettek vagy negyedórát, hatalmas szitkolódások között követelve a kereskedőt, hogy adjon nekik pálinkát. Persze a kereskedő elutasította őket, az ablakon szólva ki, hogy menjenek a dolgukra. Éjnek éjszakáján ne háborgassák őt. A három legény erre követelt kapott fel és közaport eresztettek az ablakra úgy, hogy az csörömpölve tört össze. Ettől a hőstettől azonban, úgy látszik, maguk is megrémültek, mert elhordták az irhát az éjszakában. A rendőrség nyomozza a három ismeretlen jómadarat.

— **(Tettenért tolvaj.)** Tegnap délután éppen akkor fogott el a rendőrség egy tilos kolduláson ért csavargót, mikor az a Mór utca egyik háza kapuján kilépett. Mikor igazolásra szólították fei, nemcsak hogy nem tudta magát igazolni, hanem egészen megrémülve akart kerekét oldani a kabátja alól eldobott egy nagy selyemkendőt, melyet ott a házban akasztott le a konyhában egy szög-ről, mert épen nem látta senki. A tettenért tolvajt a rendőrséghez kísérték, hol kitünt

róla, hogy se állandó tartózkodási helye, se foglalkozása nincs s csak kóborlásból és ilyen tilos manipulációkból él, a milyenen most rajta vészett.

— **(Megőrült asszony.)** Ma délelőtt a kórház utcában nagy riadalmat okozott egy ott lakó szegény özvegy asszony, a kin örülési roham tört ki és egy nagy bottal fölfegyverkezve sorra szaladgált a szomszédok házaikhoz s bezörgetve az ablakon a bottal, de úgy, hogy az ablaküvegek darabokra törtek, mindenkit lakodalomba invitált. A szerencsétlen asszonyt a rendőrség bevittette a kórházba.

— **(Varietas delectat.)** Horváth Teréz, szigetvári illetőségű, 19 éves leányzó ugyan annyit se hallott e felől a latin közmondás felől, mint a kassai hajdu a harangöntésről, hanem azért tudatlanul is szerfelett nagy szenvedélylyel hódolt neki. Alig fél esztendeje, hogy bejött Pécsre szolgálni s azóta már vagy egy tucat gazdaasszonyt hagyott ott, egy másik tucathoz pedig be sem állt, bár már a cseléd tartó gazdaasszonyoknak, végre a legszigorubb rendszabályhoz kellett vele szemben nyulni és kötött marsrutával kitoloncolni a városból, vissza illetőségi helyére, Szigetvárra. Az állhatatlan természetű leányzó tegnap tette meg ezt a kényszerutazást és ma már otthon elmélkedhetik a felett, hogy a változatosság gyönyörködtet ugyan, de még sem hasznos ennek az elvnek oly nagy szenvedélylyel hódolni, mint ő tevő.

— **(Tőzsdei árfolyamok közlése a vidéken.)** A vidéki kereskedelmi és iparkarkamarák megkeresésére a budapesti m. kir. posta- és táviratigazgatóság elrendelte, hogy a nagyobb vidéki posta- és táviró hivatalok, köztük természetesen a pécsi is, úgy a budapesti érték- és árutőzsde napi árzáratait, valamint a budapesti gabonatőzsde hetenkint háromszor és a bécsi gabonatőzsde hetenként kiadott árzáratait, hirdetési táblájukon a közönség számára hozzáférhető helyen függeszszék ki.

— **(Körözött betörők.)** Megirtuk annak idején, mint lopott el vagy 130 liz teszsákat Dobszay Antal kereskedőtől három facér péklegény, kik közül egyet, a ki a regényes Bontempo Lajos névre hallgat, elfogott a rendőrség, de a másik kettő bizony úgy elmenekült, hogy ma sem tudtak még a nyomukra akadni. Hívják pedig az egyiket Barcs Jánosnak, 22 éves, zalagyülevészi péksegéd; a másikat Türk Jánosnak, aki Vas megye Kertes községében való, szintén péksegéd és jelenleg 19 éves. A pécsi rendőrség áttette a három jómadár bűntényére vonatkozó iratokat a kir. törvényszékhez, az egy kézrekerült betörőt pedig az ügyészség börtönébe kísérte át, a hol hogy Bontempo Lajos ne mutatkozzék egyedül, most a kir. törvényszék két cimborája kézrekerítése végett azok országos körözését elrendelte.

— **(Szarvashajszó Mohácson.)** Frigyes főherceg birtokán nagy lehet a szarvas állomány, még pedig a mint a következő eset mutatja, annyi szarvasa lehet, hogy nem férnek meg a határjukban. Kedden délután a Margita szigeti védőtöltés mentén levő szalások tulajdonosai a legnagyobb meglepetésükre egy 11 darabból álló szarvasfalkát láthattak, a mint a töltésen legelészve mindinkább a város felé közelebb-közelebb sétálgattak. Olyannyira jámborok voltak, hogy a töltésen a gyalogul járóknak kellett előlük — a legnagyobb bosszankodásukra — kitérniök. De a szarvasok száma fogyni kezdett, egyet egyet a szállásgazdák elcsiptek, bekötötték az istállóba, csak 4 darab jutott a szőlőhegy átellenébeni tájra, a hol már a halászok fogták el azokat. Ruppert Péter és társai 3 darabot a Dunán átusztattak és a Csele-patak melletti patak molnárnak adták át megőrzés

végett. Amint mindezt a vadászberlő által a szolgabíró tudomására hozta, az azonnal elrendelte az állatok szabadon bocsátását, de ez már későn volt, mert akkor már a molnár és a vadászberlők kiegyeztek és így a szarvasok bőrtükkel számoltak el azon bátorságukért, hogy az emberek közelébe mertek menni.

— **(A szökés párosan.)** Gorse István szabócsbányatelepi lakosnál pár hónappal ezelőtt egy bányász kollégája kopogtatott be. Előadta, hogy nincs megelégedve a száraz kosztal, a mit egy magányos ember készíthet naponként magának, hát azt gondolta, hogy inkább valamivel több pénzt kiad a napi élelmére s náluk fog étkezni, ha ugyan kosztosoknak elvállalják. Gorse István beleegyezett a dologba s még inkább a felesége, a kackiás Martinc Borbála s az új kosztos minden délben és este ott ült a családi asztalnál. Azonközben folytak a napok; de semmi különös nem történt. A kosztos, a kit különben Gosoler Jánosnak hívnak, nagyon meg volt elégedve a kackiás Borbála asszony főztjével, dicsérte is a jó Gorse István előtt nyakra-főre, hanem más minden a régi rendben folyt. Pedig hát ha látta volna a férj, hogy a kosztos legény milyen szerelmes pillantásokat vált az asszonnyal; s ha tudta volna, hogy az asszonynak nemcsak a főztje, de a csókja is izlik Gosoler Jánosnak: talán elkerülte volna az a meglepetés, a mi most érte. De nem látott, nem tudott semmit a jámbor férj; képzelhetni hát azt a meglepetést, a mit tegnapelőtt érzett, mikor hazamenvén a munkából, üresen találta a házat. Az asszony megszökött a legénnyel s magával vitte alig egy éves kis gyermekét is. A szökevényeket a pécsi szolgabíró köröztetti.

— **(Tolvaj leány.)** Fritsch Margit, siklósi illetőségű leányzó szolgálatot keresni bejött Pécsre. Talált is szolgálatot, azonban nemsokára ott hagyta helyét és facér életet élt. Ezenközben ismeretséget kötött hozzá hasonló lányokkal s az egyiknek ellopta a ruháját, a másikkal pedig a cselédkönyvét. Ezért aztán keresni kezdte a rendőrség és el is fogta a Nyil-utca egyik házában egy vén asszonynál, ki jó pénzért pártfogásába szokta venni a facérkodó, rossz utra tért cselédlányokat. Mikor letartóztatták, a lány egyik szemébe volt kötve és kitünt, hogy az éjjel valami nézeteltérések merültek fel közte és egy hadfi között, kivel az éjszakát átfordította s a legény alaposan helybenhagyta hölgyét, ott a ház kapujában, mikor hazakísérte. Persze a verekedő szeretőt Fritsch Margit sosem jelentette volna föl, mert maga is félt a rendőrségtől. És félhetett is, mert bizony nemcsak a ruhalopás és a cselédkönyv ellopása derült ki reá, hanem találtak még nála két, az ő nevére szóló cselédkönyvet, melyek közül az egyikhez szintén hamis utonmódon juthatott. Az elvetemült leányzó, a ki már — ámbátor alig 18 éves — egy évi börtönt is ült lopás miatt és igen hányatott élet van a háta megett, egyelőre a kórházba kerül, onnan pedig, ha felgyógyul, átkísérik a kir. ügyészség fogházába.

— **(Magyarul nem tudó tanítók.)** Tihanyi Domokos, Tolnavármegye kir. tanfelügyelője, kinek működése meggyeserte a legnagyobb megelégedést kelti, folyton sorba látogatja az iskolákat s maga áll a tanulók elé, hogy megmutassa a tanítónak, miképen kell az idegen ajku gyermekeket a magyar nyelvre és magyar beszédre tanítani. Az e hó 11-én tartott megyei közigazgatási bizottságnak arról tett a kir. tanfelügyelő jelentést, hogy az elmúlt hó folyamán

alatt 27 iskolát látogatott meg, több helyen nem tanítják kellő eredményre a magyar nyelvet, sőt vannak a megyében magyarul nem tudó képesítetlen tanítók is. Így magyarul nem tanítanak az alsó-nánai ág. ev., valamint az alsó nánai és a vándortanítóval bíró grábóc-szálkai gör. kel. iskolákban; továbbá Petkovics János alsó-nánai, Ponjavovics Bogulyob grábóc szálkai gör. kel. tanítók magyarul nem tudnak és tanítói oklevelük sincs. Mind a kettő elbocsátását sürögősen kérte a közigazgatási bizottság a vallás és közoktatásügyi minisztertől.

— **(A betegsegélyző pénztárak járuléka.)** A betegsegélyző pénztárak létesítése után több oldalról főmerült az a kérdés, hogy a pénztárak járuléka egyes, adósu maradt felektől mi módon szerezhető be s mennyi az elévülési időtartam az ilyen adósságra. A kereskedelmi miniszter egy ma érkezett leiratában kimondja, hogy az ilyen járulékok közigazgatási uton, közadók módjára hajtandók be s hogy az adósság öt év alatt évül el.

— **(Képviselőválasztási mozgalom.)** A baranyavári járásban, egyes helyeken most indult meg nagy érdeklődéssel a képviselőválasztási mozgalom. — Mint dárda levelezőnk írja — komoly és egyedül számba vehető jelöltként eddig csak dr. Kiss Emil dárdai közkezdveltségű ügyvéd s földbirtokos tekinthető, aki azonban — mint halljuk — e jelöltséget csak az esetben lesz hajlandó elfogadni, ha a kerület eddigi képviselője, dr. Antal Gyula fel nem lépne. Kiss Emil szabadelvű programmal lép fel, s megválasztásában, mint nekünk írják, nagyon biznak. Szily Pongrác jelöltségéről itt sem-

mit sem tudnak, de megválaszthatásáról, a körülményeket ismerve, nem is lehet szó. Általános elégedetlenséget okoz az, hogy a kerület jelenlegi képviselője még mostanig sem tett lépéseket sem arra, hogy jövőbeni jelöltetéséről a kerület akár hivatalosan, akár magán uton értesülést szerezzen, sem arra, hogy maga helyett a kerületnek esetleg valakit ajánljon. Hát a függetlenségi választók nem mozognak?

— **(Elfogott betörők.)** Nobli György és Szűcs József ozorai kereskedők boltját — mint levelezőnk írja — a napokban ismeretlen tettesek feltörték és onnan vagy 50–50 frt készpénzt elloptak. A csendőrök azonnal megindították a nyomozást a betörők felkutatására, azonban az csak most vezetett eredményre. A tettes két ozorai legény, Sáfrán István és Csepregi Ábel, kik már régebben minden foglalkozás nélkül lopják az időt otthon falujokban s akik a betörés elkövetése után, mintha legártatlanabban, lennének, még segítettek a meglopott kereskedőknek, a betörést követő napon, a betörőket keresni. Ez a vakmerőségük sem használt azonban, mert kitűnt, hogy ők voltak a betörés elkövetői s most már az ügyészség börtönében ülnek.

— **(A király a kiállításban)** ifjabb Pfau, a fiumei Pfau és Társa Quarnero Brandy gyár cég beltagját is kitűntette megszólításával. A király megivott egy pohár Quarnero Brandyt s élénken tudakozódott a magyar cognakgyártásról. Megelégedéssel vette tudomásul, hogy a Quarnero-Brandyt sikerrel exportálják Oroszországba, Franciaországba, Németországba, Egyiptomba s egyáltalában a külföldre. Azután így szólott Pfauhoz:

„Nagyon örülök, hogy a mi jó borpárlataink érvényre jutnak s ezáltal a külföldi borpárlatok behozatala fölöslegessé válik.“ Mikor pedig a király meglátta a bécsi császári és királyi gyógyszerész által kiállított bizonyítványt, látható örömmel így szólt: „Az ön gyártmánya már a bécsi udvari gyógyszerészben is kapható. Igazán szép. Nagyon örülök neki.“

— **(Elveszett)** csütörtökön este 7–8 óra között a sétateren a középső uton egy napernyőről egy ezüst karika (csecse becse). A megtaláló kéretik, sziveskedjék azt a lap kiadóhivatalában elhelyezni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május hó 15-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai ülés elején Szilágyi elnök bemutatta a delegációk összehívásáról szóló királyi leiratot, minek folytán a magyar delegátusok megválasztása a hétfői ülés napirendjére kitűztetett.

A napirend felvétele előtt felszóllalt még Urányi Imre személyes kérdésben és visszautasította Ugronnak a múlt ülésben rá vonatkozólag tett sértő megjegyzését. Nem ő a köpenyforgató — ugymond — hanem Ugron Gábor.

Ugron rögtön válaszolt Urányinak s a többi közt azzal ríposztírozott Urányi örökös hallgatására célozva, hogy a ki nem játszik, hanem csak kibicel, az ne szóljon bele a játékba, mert rendreutasítják. Ugronnak ez a megjegyzése általános derültséget keltett.

értette, hogy ez a két politikai ellenfél nem tehetett mást mint a mit tett.

Nem olvasta a lapokat sem. Még arra sem szakított magának időt a férje betegágya mellett, hol egyedül Saul arcáról olvasott mindig, aggódó szeretettel, reménykedő fájdalommal.

Pedig, ha olvasta volna, talán egyebet is megtudott volna a párbajról. Mert hiába, amint első nap, a véres párpaj felett kisajnálkozta magát a sajtó. Másnap már újabb reniniszenciákat fűzött az esethez homályos titkolózással célozva annak véres kimenetele egyéb okára is a politikai gyűlölségnél: harmadnap pedig szenzációs esetet közölt nevek nélkül ugyan — de vonatkozással a párbajra — s ebben az asszony szerepelt az volt a főoka a véres történetének.

De hát mindebből Évi nem tudott semmit és nem is gondolt ilyenre.

Egyszer aztán, mikor magát a párbajt régen elfelejtették már, nyíltan megírták a csak leplezett szenzációt. És egész Budapest nem beszélt másról egy teljes napig, mint egy elvált asszonyról, ki a férjét önkényen hagyta el s egy orfeum társulat első énekesnőjeként külföldi utra indult. Külföldi utra, a honnan azonban bizonyára nem fog egyhamar visszatérni. Bár ha visszatérne; ha Budapesten lépne fel, mint orfeum-énekesnő, egész Budapest ott lenne talán, mert hiszen ez az asszony a főváros legszebb asszonyai közé tartozott.

Hát azt se olvasta Évi. Pedig olvashattott volna már, mert a férje tul volt minden veszélyen. De most sem gondolt erre; mikor Saul aludt, örködött felette;

fordul a nyomába s majd elnyeli szemeivel a karcu, kívánatos alakját.

Csak azt látják rajta, hogy szép; csak azt tudják róla, hogy ismeretlen.

Mert ismeretlen is azokon az utcákon, a merre most jár. Annyira ismeretlen, hogy szinte megrettenve tekint maga körül nem egyszer, mintegy védelmet, segítséget keresve.

Fent az égbolt éjjeli sötétjét csak néhol töri át egy két csillag ragyogása; lent az utcákon egyszerre megritkul a nép s a helyett a mulató helyek telnek meg vendégekkel s a kocsmából kihangzik az emberek rekedt hangu éneke és zeneszó melletti rikoltásai.

Csaknem egyedül van már az utcákon, a hogy egy sarokra ér, hol a villany lámpa szinte egész sugárkévét bocsájt ki magából, megvilágítva azt az óriás alacsony épületet, melyből zeneszó, énekhangok és pohárcsengés hallatszik ki. Megvilágítja a bejáratnál levő cifra falragaszokat is, melyeken az elsőrendű orfeum csillagainak nevei tündökölnek.

Elkezdi olvasni, nézi, nézi azokat a betűket, És arra gondol, mikor az ő neve is ott lesz azon a cifra falragaszon, talán már holnap vagy holnapután, hogy aztán ne kerüljön le onnan soha többé.

Hirdetések.

Tárgyalás alá került ezután a mentelmi bizottság jelentése az Ugron Mátéffy ügyre vonatkozólag s a ház elfogadta Krajcsik előadó indítványát, a mely szerint a belügy-miniszter utasítatik, hogy a mentelmi jogon Mátéffy által elkövetett sértés megtorlása iránt tegye meg a szükséges lépéseket.

A kérvényi bizottság jelentésénél érdekesebb vita fejlődött ki a tanítói nyugdíj kérdés és a szlavoniai magyarok kérvényének érdekében. A szónokok közoktatásügyünk javításának égető szükségét hangoztatták.

TÁVIRATOK.

Andrássy Gyuláné meghalt. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Andrássy Gyula gróf özvegye az éjjel budai palotájában meghalt. Ő felsége a király, Szilágyi Dezső, a miniszterek s még számos notabilitás részvétnyilatkozatokat küldtek a gyászoló családnak.

Szerkesztői üzenet.

Kép a közel jövőből. Nem akarjuk elhinni, hogy az illetőket hazafiattan szándék vezérelte határozatuk meghozatalánál s így rászóigáltak volna ily erős vágásra, azért ezuttal a beküldött karcolat közlésétől el kellett tekintenünk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

8028. sz.

tkvi. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhirre teszi, hogy Dr. Áronffy Rókus végrehajthatónak, Heidt Miklós végrehajtható ellen 80 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsváradi kir. járásbíróóság területén levő, Hidor község határában fekvő, a hidori 26. sz. tjkvben felvett I. 44. hsz. 25. sorsz. kisházás birtokra 168 frt becsárban, mégis a + 368 hsz. a szőlőre 322 frt becsárban mint kikiáltási árban a viszárvérest elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi június hó 1. napján d. e. 10 órakor Hidor község bíró házában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 16 frt 80 kr és 32 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságánál 1896. évi április hó 13. napján.

Lukrics István
 kir. táblai bíró.

6022. sz.

tkvi. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhirre teszi, hogy Pécs szab. kir. városárvaháza végrehajthatónak, özv. Koszér Jánosné, ugy is mint kk. Koszér Julianna Béla és Teréz gyámja pécsi lakos végrehajtható ellen 78 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, Pécs város határában fekvő a pécsi 821. sz. tjkvben felvett + 1298. hrsz., 295. sz. ház. udvarra egészben 1050 frt becsárban mint kikiáltási árban alábbi feltételek alatt az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi június hó 9. d. e. 10 órakor a kir. tszék árverési helyiségében meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 105 forint készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1 én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60 t.-c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsett, 1896. évi márczius hó 16. ik napján. A kir. törvényszék tkvi hatósága.

Bogyay Pongrácz

kir. törvényszéki bíró.

TIZENNEGYEDIK FEJEZET.

Néha a halál egyformán kiméletes ott is, hol talán megváltás számba vennék s ott is, hol a legborzasztóbb csapásként remegnek tőle.

Kővári Géza ágya mellett már a legelső éjszakán nem virrasztott senki. Hortense bárónő, kiből aristokratikus büszkeséget és a becsület felelhetetlensége meg az idő, mely különben testét meggörnyeszté haját meg őszíté, — mindent elmondott Vas Jánosnénak.

Az anya, mert hiszen végre is anyja volt Arankának, ha nem is gondolt a boldogságával soha, ha jobban mondva báb volt is, mint édes anya, először kétségbeesett a borzasztó hír hallatára. De aztán feltámadt benne az anyai érzelem és menteni akarta a lányát s a mit soha észre nem vett, most egyszerre vilámként csapódott elméjébe.

Veje sosem szerette a lányát. Elvette, csak azért, hogy Dömeházi Athanáznak s Makai Gizella rábeszélésének engedjen; elvette azért a pártfogásért, azért a gazdagságért, melyet Dömeházi Athanáz a számára oly érthetetlen okokból oly bőkezűleg nyújtott s a mely híres, tekintélyes emberré képviselővé lenni segítette. Elvette tehát csak azért, hogy e házasság révén érjen el céljaihoz s magával a feleségével sosem törődött, sosem igyekezett azt boldoggá tenni.

Ez volt a védelme az anya részéről a megtévedt leánynak s mert ennek a védelemnek a meghallgatása

Hortense bárónő által nem történhetett hevesebb jelenetek nélkül, az özvegy kimondta az elhatározott szót, hogy nem maradt tovább abban a házban, hol leányát szerencsétlenné tették, s a hol neki semmi helye, ha leánya nincs ottan.

Az éjjel a Vas tanácsosné lakosztályában folytonos pakkolás közt telt el. Podgyászaik összecsomagolásával voltak elfoglalva az özvegy és fia egész éjjel; Hortense bárónőt pedig a kiállott izgalom agyba döntötték s így Kővári Géza ágya mellett bizony fogadott ápolónők virasztottak mindig, még szükség volt rajuk, míg hetek, hónapok multán a beteg fel nem épült.

Dömeházi Saul ágyához pedig a mint, este megérkezvén, lerogyott a felesége, nem is mozdult el onnan többé. Ápolta éjjel-nappal; ápolta úgy, olyan szeretettel, a hogy csak a hitves képes ápolni az urát.

Az orvosok meg is csókolták a puha, kis kezét, mikor konstatálniok lehetett az élethalál veszedelem elmúltát. Megcsókolták és azt mondták, hogy az ő ápolása csodát tett; csodát, mert hiszen a legkevesebbet sem bíztak Saul felépülésében.

Évi abból a levélből. a mit az ura maga irt hozzá, nem tudott meg semmit a dologból. S nem is akart tudni mást, mikor az urát betegen találta, mint azt, hogy az meggyógyuljon. Nem mozdult el a beteg ágyától; barátai ha jöttek Saul meglátogatására, azoktól sem kérdezett semmit, csak azt, hogy biznak-e a beteg felépülésében, látják-e ereje visszatértét, jobbulását.

Az egész párbajról, a mint hírét hallotta, megalakította magának a képet. Látta a férjét, az elvek törhetetlen bajnokát, szemben egykori ellenjelöltjével és meg-

Schönwald Imre

vizsgázott órás, ékszerész és látszerész

Pécsett,

Király (fő) utca, Hattyu épületben.

Sétabotok valódi ezüst
fogantyúval 5 frt

Eccasé bírtárcák valódi ezüst ékít-
mény és monogrammal 6 frt

Jegyzéke azon tárgyaknak melyek állandóan raktáromon vannak:

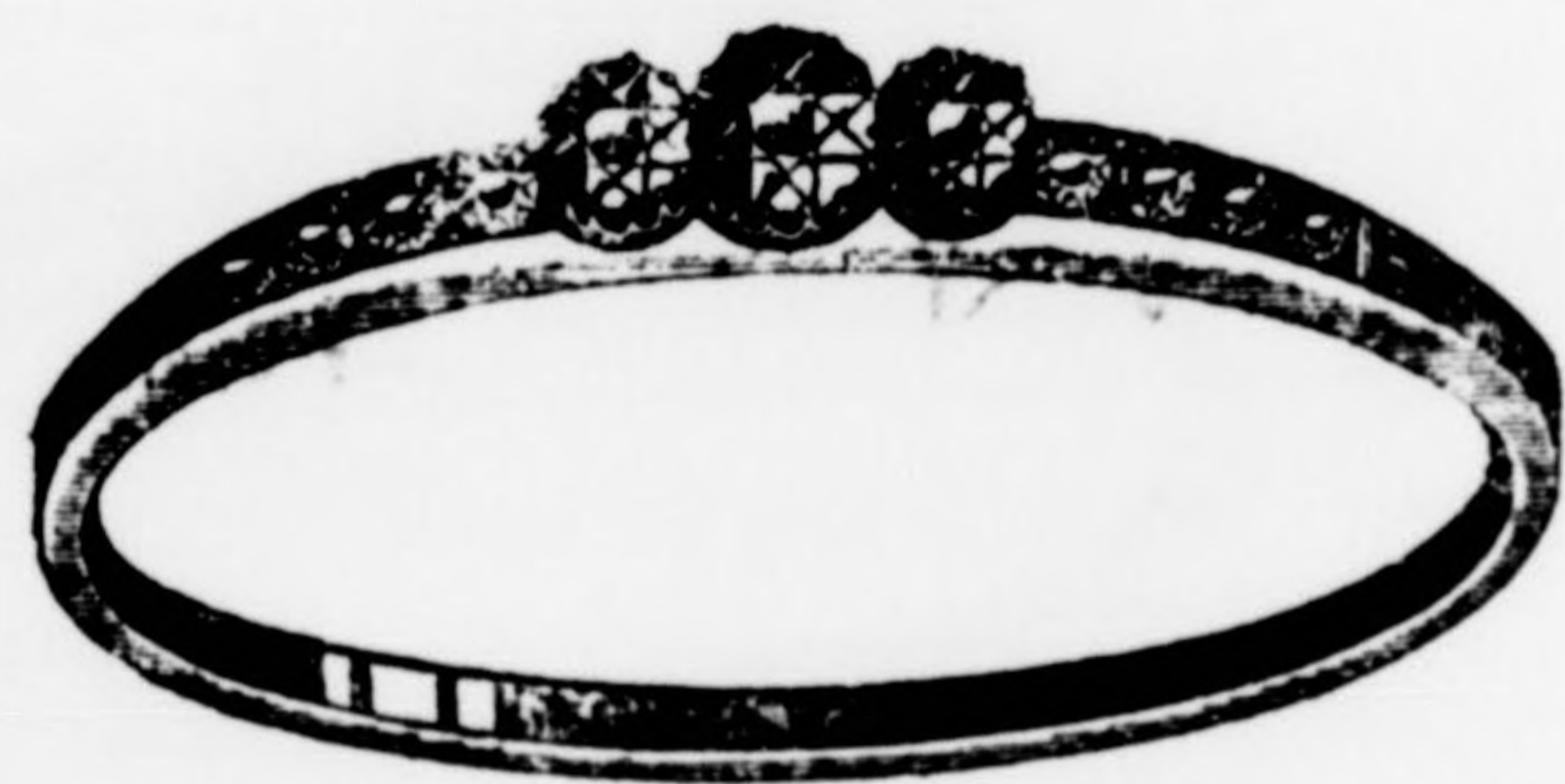
Valódi ezüst evőkészletek 6—12 és 24 személyre 50, 120, 160, 300, 400, 430, 800 frtig.

Valódi gyémánt, brillánt és más ékkövekkel dolgozott ékszerek a legújabb és legszebb kivitelben minden árakban 25 frttől 3000 frtig.

Valódi ezüst állványok, kenyérkosarak, czukortartók, gyertyatartók, tálcák, serlegek stb. 20 frttől 500 frtig.

Legnagyobb raktár a legjobb valódi ezüst és arany angol és svajczi zsebórákból eredeti gyári árak szerint.

Salon, ebédlő, iroda, konyha és ébresztő órák minden stylben gazdag választékban.

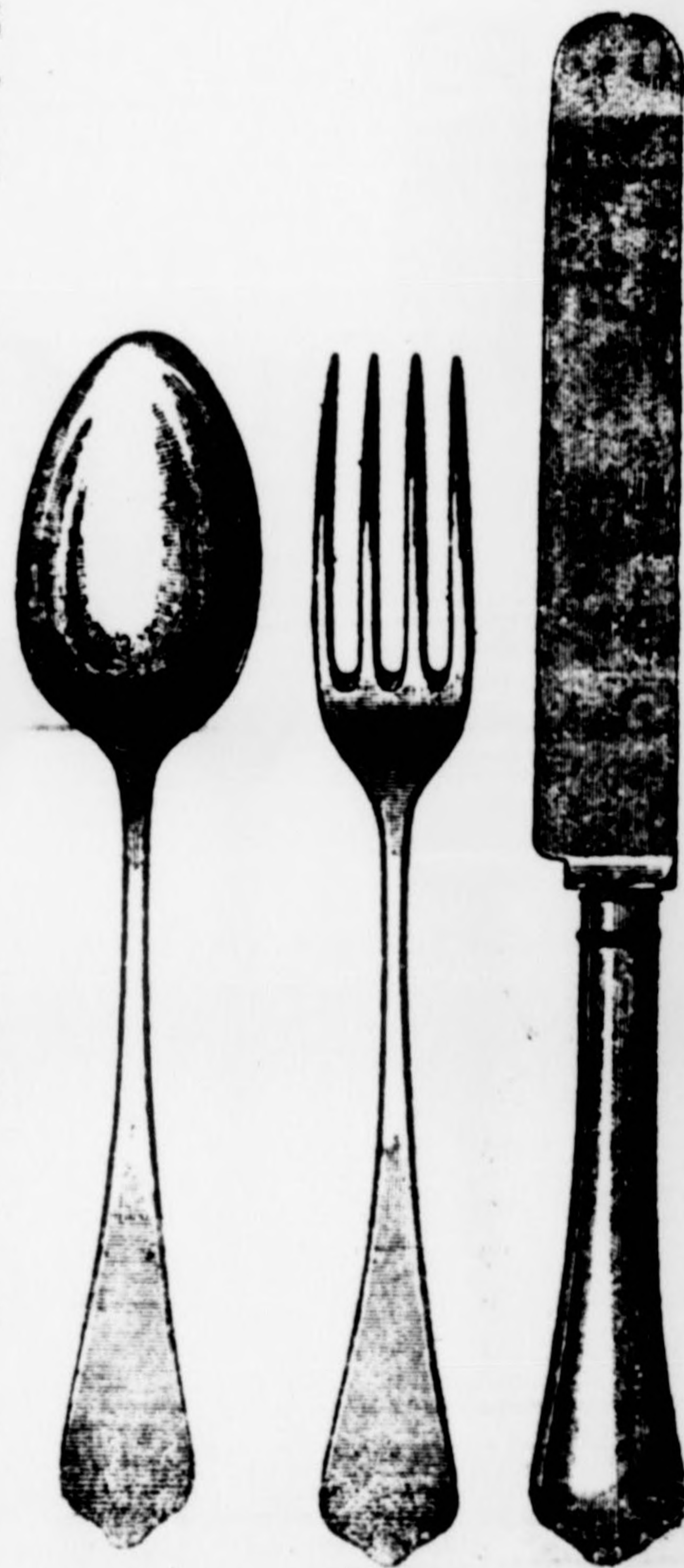

Különlegesség párisi bronz álló és utazó órákban, miniatúr női arany órák gyöngy és valódi gyémánt lánczokkal.

Párizsi iparművészeti tárgyak u. m.: virágtartók, asztali állványok, képkeretek, bor, sör és cognac készletek, girandolok, consoldiszek, író és dohánykészletek stb. pazar szép kivitel és igen mérsékelt árakkal.

Saját aranyművesi, vésnöki valamint most nagyobbított órásműhely a hol minden e szakmába vágó munkálatok és javítások a legjutányosabb árak mellet igen rövid idő alatt készítettnek.

5555. sz.
tlkvi 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajtónak, **Wéber Ádám** gyám által képviselt **kk. Bósz Magdolna, Ádám, Gertrud és Erzsébet** mint néhai **Bósz Péterné** ismert dr. és **Toldi Béla** ügygondnok által képviselt ismeretlen örökösei végrehajtást szenvedők ellen 400 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék területén levő, a pécsvárad kir. járásbíróház határában fekvő a himesházai 252. sz. betétben felvett I. 1—5 sorsz. 161/1 hrsz. 161/2 hsz szőlő, 162. sorsz. 65. sz. ház udvarral, 1929/61 hrsz. szántó, 1929/164 hsz szőlőre 590 frt, a püspökmároki 727. sz. tjkvben felyett + 1156/b hrsz. ingatlanra 126 frt, az 1157. hrszámura 126 frt, az 1322/b hrsz. ingatlanra 38 frt, az 1323 hrsz. ingatlanra 6 frt, az 1378/a hrsz. ingatlanra 14 frt, az 1377. hrsz. ingatlanra 14 frt, az 1725/b hrsz. ingatlanra 70 frt, az 1726 hrsz. ingatlanra 70 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok közül a himesházaiak az 1896. évi június hó 3. napján d. e. 10 órakor **Himesházán**, s a püspökmárokiak ugyanaz nap délután 3 órakor **P.-Márokon** a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 59 frtot, 12 frt 60 krt, 12 frt 60 krt 2 frt 80 krt, 60 krajczárt, 1 forint 40 krajczárt, 16 forint 40 krajczárt, 7 frtot 7 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképez értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvszék tlkvi hatóságánál 1896. évi marc. hó 11. napján.

Bogyay Pongrácz

kir. törvszéki bíró.

9132. sz.
tk. 1896.

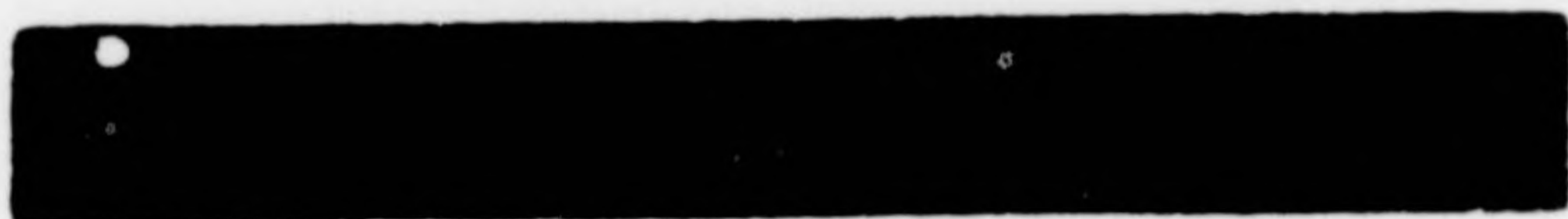
Póthirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint ifj. **Némethy József** pécsi lakos végrehajtónak, **Reichenauer József és neje, szül. Szabó Lujza** pécsi lakos végrehajtást szenvedők elleni 700 frt és jár. iránti végrehajtási ügyében 7123/96. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a pécsi 602. sz. tjkvben felvett + 3567/a. hrsz. ingatlanra 46 frt, + 3449. hrsz. ingatlanra 164 frt s a 4093. sz. tjkvben felvett + 3450. hrsz. ingatlanra 237 frt kikiáltási árban 1896. évi június hó 13. napjának d. e. 10 órájára kítűzött árverés az 1881. LX. t. c. 167. §-a alapján Pécs szab. kir. város árvatara végrehajtató érdekében is 908 frt 69 kr. tőkekövetelése és jár. kielégítése végett megtartatni fog.

Pécsett, 1896. ápril 29. A kir. törvszék mint tlkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz

királyi törvényszéki bíró.

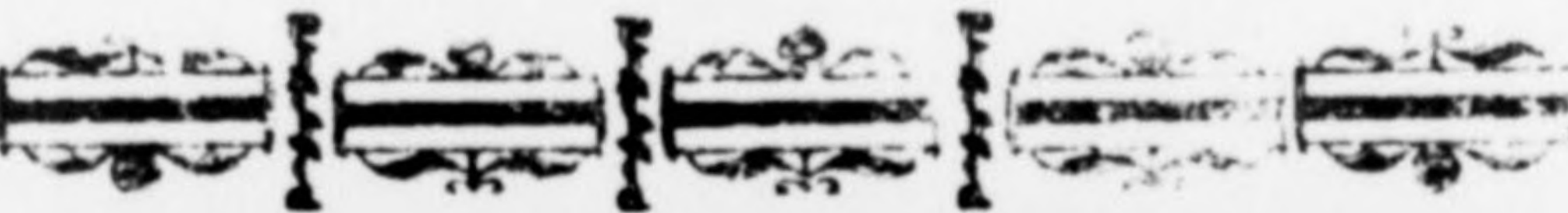
Rothschild-tapasz

legjobban bevált **köszvény, rheumatismus és mindennemű csuzos daganatok** ellen. Egy tekeres Rothschild tapasz, 90 krért (levőlé lyegekben vagy postautalványon) bérmentve küldetik. Valódi minőségben csak a „**Római császár**“ gyógyszerárban

BAYER HUGONAL

Bécs, Wollzeile 13. sz.

kapható. Ugyanott minden külföldi speciálitások nagy raktára.

FEHÉR A. ADOLF

bőr és cipő-felsőrészek gyári raktára

nagyban és kicsinyben

BUDAPEST,

VIII., kerepesi-ut 49.

Nagy raktár mindennemű

bőrök,

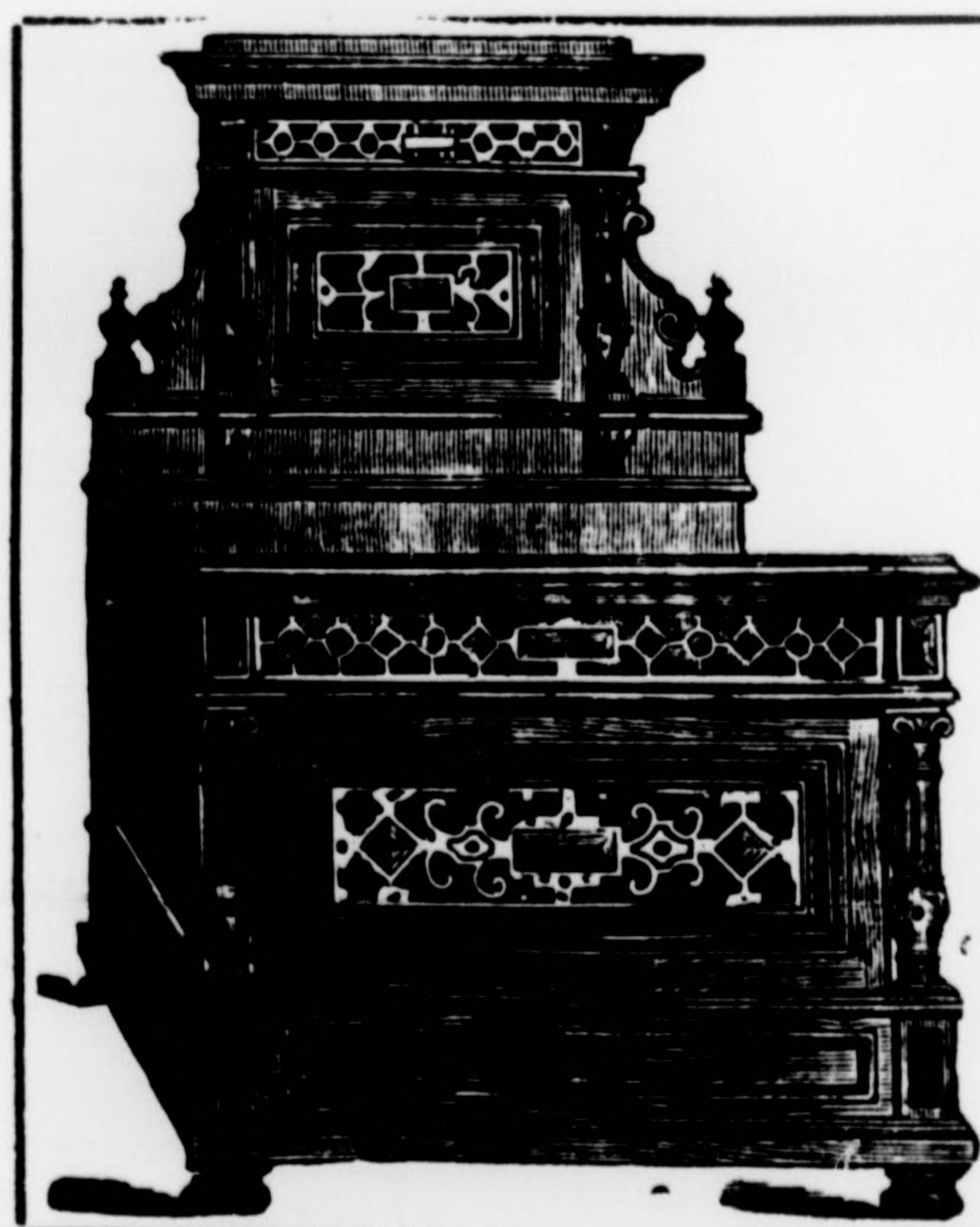
cipész-kellékek,

és saját készítményű

cipő-felsőrészekből.

Nagy képes árjegyzékem most jelent meg, melyet kívánatra bérmentve küldök, egyszersmind mindazon, a kiállítás alkalmával feljövendő cipész- és csizmadia-mester uraknak ajánlom bőrraktáromat megtekintésre.

Megrendesések postán és vasuton csakis utánvét mellett azonnal eszközöltetnek.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, dísz- és ebédlő szobák** mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és **Thonet-székek** szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **butorvásárlások** nálam is oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)